

پیدایش

ابرام دعوت

۱۲

۱ خوداوند ابرام بوگفته: «تی سرزیمین، تی قوم، تی پتر خانہی بنہ، بوشو به سرزیمینی کی تر نیشان دهم. ۲ تی جا ایتا پیلہ قوم به وجود آورم و تر برکت دهم. تی نام بزرگ کونم و تو برکت بی. ۳ برکت دهم اوشانی کی تر برکت بدید، و لعنت کونم هر کسی کی تر لعنت بوکونه. تومام قومان جهان، تی جا برکت بریدی.»

۴ پس ابرام، هوطو کی خوداوند اون فرمان بدهبو، را دکفته، لوطم اون امرأ بوشو. وختی کی حران جا بیرون بوشویدی، ابرام هفتاد و پنج سال داشتی. ۵ اون، خوزن، سارای و خو برارزا، لوط و خوشان تومام دارایی کی پس انداز بوکوده بید و خادمانی کی حران دورون به دس باورده بید، اوساده، و را دکفتیدی بیشید کنعان و فارسه بید اویہ. ۶ ابرام او سرزیمین دورون تا پیلہ درخت بلوط مورہ کی شکیم دورون نہہبو، پیشروی بوکوده. او زمان کنعانیان او سرزیمین دورون زندگی کودیدی.

۷ خوداوند ابرام آشکار بوسته و بوگفته: «ا سرزیمین تی نسل بخشم.» پس اون، اویہ ایتا قوربانگاہ خوداوند ره بر پا بوکوده کی بر اون آشکار بوسته بو. ۸ اویہ جا به طرف شرق بیت ایل کوچ بوکوده کی ایتا ناحیہ کوهستانی بو و خو خیمہی اویہ بر پا بوکوده کی بیت ایل در غرب و آبادی عای در شرق نہہبید. اویہ ایتا قوربانگاہ خوداوند ره چاکوده و خوداوند پرستش بوکوده. ۹ بازین ابرام را دکفته بوشو به سمت نِگب*.

ابرام شه مصر

۱۰ کنعان دورون قحطی بمو و ابرام بوشو سرزیمین مصر، تا ایتا مدت اویہ زندگی بوکونه، چره کی قحطی بیداد کودی. ۱۱ مصر مرز سر، ابرام خو زن سارای بوگفته: «دائم کی تو زن قشنگی ایسی. ۱۲ وختی مصری یان تر بیدینید، گیدی: (اون زنه). بازین مر کوشیدی ولی تر زنده دآریدی. ۱۳ پس بوگو تو می خآخور ایسی، کی تی و آسی می امرأ خوشرفتاری بوکونید و اطو من جان به در بیرم.» ۱۴ وختی کی ابرام وارد مصر بو بوسته، مصری یان بیدہیدی کی سارای، زن خیلی قشنگی ایسہ. ۱۵ وختی کی فرعون درباریان سارای بیدہیدی، فرعون ورجا اون جا تعریف بوکودیدی و اون بریدی فرعون قصر دورون. ۱۶ فرعون سارای و آسی ابرام امرأ خوشرفتاری بوکوده و ابرام، گاب و گوسفند، و اولاغان نر و مادہ، غولامان و کنیزان و شوتوران فراوانی به دس باورده. ۱۷ ولی خوداوند، سارای، ابرام زن و آسی، فرعون و اون اہلہ خانہی گیرفتار مرضان سخت بوکوده. ۱۸ پس فرعون ابرام دوخوآده، بوگفته: «آن چی کاری بو کی می امرأ بوکودی؟ چره مر نوگفتی کی اون تی زنه؟ ۱۹ چره بوگفتی: (اون می خآخورہ). کی من اون امرأ عروسی بوکودم؟ بیآ تی زن اوسان و

بوشو!» ۲۰ بآزین فرعون خو آدماَن دربارہی ابرام دستورائی بدہ و اوشآن اون، اون زن و توماَم اون مال و منال اَمرا اوسہ کودید.

ابرام و لوط

۱۳
۱ پس ابرام خو زن اَمرا و ہر چی کی دأستی و لوطم اوشآن اَمرا بوشوید نِگب. ۲ ابرام خیلی ثروتمند بو، اون گلہ و رمہ و نقرہ و طلا دأستی. ۳ اون جہ نِگب، رأ دکفتہ بوشو، جا بہ جا کوچ بوکودہ تا فآرسہ بیت ایل، ہو جایی کی اؤل خیمہ بزہ بوینی بین بیت ایل و عای، ۴ ہویہ کی اؤلی وار ایتا قوربانگاہ چا کودہ بو. بآزین خوداوند ستایش و پرستش بوکودہ.

۵ لوطم کی ابرام اَمرا ایسہ بو گابان، گوسفندان و خیمہ یان دأستی. ۶ زمین اوشآن رہ وست نوبو کی ایجا بئسید چونکی اوشآن مال و منال خیلی زیاد بو و نتأستیدی ایجا ساکن ببید. ۷ ابرام و لوط چوپانان میان دعوا دکفتہ. او موقع کنعانیان و فرزیان او سرزمین میان زندگی کودید.

۸ پس ابرام لوط بوگفتہ: «آمی میان، و آمی چوپانان میان نوأ دعوا ببہ چونکی آمان برآریم. ۹ مگہ توماَم آ سرزمین تی جُلُو نَنہ؟ خواہش کونم می جا سیوا ببی. اگہ تو بیشی چپ، من شم راست، اگہ بیشی راست، من شم چپ.»

۱۰ ہو وخت لوط خو سر راست کودہ و توماَم اردن دشت کی بہ طرف صوغر بو فندرستہ و بیدہ کی بہشت و مصر سرزمین مأنستن آب جا سرسبز بو. آن زمانی بو کی خوداوند ہنوز سدوم و عمورہی خراب نوکودہ بو. ۱۱ پس لوط توماَم اردن دشت خورہ اوسادہ و شرق طرف کوچ بوکودہ و اوشآن کس کس جا سیوا ببوستیدی. ۱۲ ابرام کنعان زمین میان بئسہ، ولی لوط او دشت شہران میان ساکن ببوستہ و سدوم نزدیکی خیمہ بزہ. ۱۳ ولی سدوم مردومان شربید و خیلی ضد خوداوند گوناہ کودید. ۱۴ بآزین کی لوط ابرام جا سیوا ببوستہ، خوداوند ابرام بوگفتہ: «ہسا تو سر راست کون و جہ اویہ کی ایسہیی شومال و جنوب و شرق و غرب فندر. ۱۵ چونکی توماَم آ سرزمینی کی دینی، تا ابد تر و تی زاکان بخشم. ۱۶ و تی نسل زمین گرد و خاک مأنستن چاکونم، ہوطو کی اگہ کسی بتانہ زمین خاک بیشمارہ، تی نسلم ایشمارہ. ۱۷ ویریز زمین درازا و پھنا میان بگرد چونکی اون تر بخشم.» ۱۸ پس ابرام خو خیمہی جم کودہ و بوشو، ممری بلوطان نزدیکی، حبرون میان ساکن ببوستہ و اویہ خوداوند رہ ایتا قوربانگاہ چا کودہ.

ابرام لوط نجات دہہ

۱۴
۱ وختی کی امرافل، شنعاز پادشا، آریوک، لاساز پادشا و کڈرلا عمر، عیلام پادشا و تدعال، گوئییم پادشا بید، ۲ آ پادشایان بوشویدی بہ جنگ بارع، سدوم پادشا، برشاع، عمورہ پادشا، شنعاب، ادما پادشا، شمیر، صبوییم پادشا و بالغ پادشا. بالغ ہو صوغر ایسہ.

۳ پادشایان، خوشان لشکریان دره‌ی سدیم دورون متفق بوکودیدی، منطقه‌یی کی آروزان «دریای نمک» نام داره. * ۴ اشان، دوازده سال گذرلا عمر جا فرمان بردیدی ولی سیزدهمی سال ره شورش بوکودیدی.

۵ چاردهمی سال، گذرلا عمر و پادشایانی کی اون امرأ هم پیمان بید، بمویدی و رفائیان عشروت قرنین دورون، و زوزیان هام دورون، و ایمیان شاولی قیریتایم میان ۶ و حوریان اوشان کوهستان میان کی سعیر نام داشتی، تا ایل فاران بیابان نزدیکی شکست بدهیدی. ۷ بازین واگردستیدی بوشویدی به عین مشفط، کی اون نام قادش ایسه، و توما سرزیمین عمالیقیان بدس باوردیدی و اموریان کی در حصون تمار زندگی کودیدی شکست بدهیدی.

۸ پس پادشایان سدوم، عموره، ادما، صبویم و بالع، ینی صوغر، بمویدی دره‌ی سدیم دورون جنگ و اسی صف بکشهیدی ۹ کی بر ضد گذرلا عمر، عیلام پادشا، تدعال، گویم پادشا و امرافل، شنعاز پادشا و آریوک، الاساز پادشا بجنگید، ینی چارتا پادشا بر ضد پنجتا پادشا. ۱۰ دره‌ی سدیم دورون ایتا عالمه قیز چاه نهه بو. وختی کی سدوم و عموره پادشایان فرار کون دیدید، دکفیدی او چاهان دورون و بقیه فرار بوکودیدی بوشویدی کویان جور. ۱۱ او چارتا پادشا سدوم و عموره توما مال و منال و خوراک‌ی اوسادیدی بوشویدی. ۱۲ اوشان لوط، ابرام برارزای، کی سدوم دورون زندگی کودی، و اون اموال اوسادیدی خوشان امرأ بردیدی. ۱۳ ایتا جه کسانی کی بتانسته بو دوشمن دس جا فرار بوکونه بمو ابرام عیبرانی ورجا و همه چی‌ی اون خبر بده. زمانی بو کی ابرام ممری اموری پيله بلوط درختان نزدیکی زندگی کودی. ممری، اشکول و عانر برار بو و اوشان ابرام امرأ هم پیمان بید.

۱۴ وختی ابرام بیشناوسته کی اون فامیلان اسیر بوستید، ۳۱۸ نفر جه خو خانه زاده جنگجو مرداکان اوساده، اوشان تا نزدیکی دان دونبال کوده. ۱۵ وختی شب دکفته، اون خو آدمان دسته دسته بوکوده دوشمن حمله بوکوده و اوشان شکست بده و تا حوبه کی طرف شومال دمشق نهه، اوشان دونبال کوده. ۱۶ توما اموال پس گرفته، خو برارزا لوط و اون اموال، هطویم توما زناکان و الباقی اسیران خو امرأ باورده.

ملکیصدق ابرام برکت دهه

۱۷ وختی کی ابرام، گذرلا عمر و پادشایانی کی اون مره بید شکست بده، واگردسته. بازین سدوم پادشا بمو ابرام پیشواز، دره‌ی شاولی دورون، کی دره‌ی پادشا نام داره. ۱۸ او وخت ملکیصدق، سلیم پادشا، نان و شراب باورده. اون، کاهن خودای موعال بو، ۱۹ ابرام برکت بده بوگفته:

«موبارک ببه ابرام جه طرف خودای موعال

آفریننده‌ی آسمان و زمین.

۲۰ متبارک ببه خودای موعال،

کی تی دوشمنان به تی دس تسلیم بوکوده.»

بازین ابرام جہ ہرچی کی جنگ میان بہ دس باوردہ بو، اون دہیک فادہ.
 ۲۱ سدوم پادشا ابرام بوگفته: «مردوم مر فادن و اموال ترہ بدار.»
 ۲۲ ولی ابرام، سدوم پادشای بوگفته: «می دس خوداوند، خودای موتعال طرف، کی آسمان و زمین
 خلق بوکودہ، دراز کودم* ۲۳ کی تی مال و منال جا ایتا نخ یا ایتا کفش بندم اونسنم، کی نیگی، امن
 ابرام پولدار کودم. ۲۴ غیر ہرچی کی جوانان بوخوردیدی و عانر و اشکول و ممری سام، کی می امرأ
 بموییدی.»

خودا ابرام امرأ عہد ڈودہ

۱۵
 ۱ بعد آیتفاقان، خوداوند کلام رویا دورون ابرام نازل بوستہ: «ابرام، نوأ ترسنن. من تی
 سپر و تی پیلہ پاداشم.»
 ۲ ولی ابرام بوگفته: «آی خوداوند کی می سروری، مر چی فادی؟ زای کی نارم، می خانہ وارثم
 العاذر دمشقی یہ. ۳ نسلی یم کی مر فندی؛ می نوکرہ کی می خانہ وارثہ.»
 ۴ ہو لحظہ خوداوند کلام ایشناوہ کی فرمایہ: «تی نوکر تی وارث نیہ، بلکی پسری کی تی جا
 بدونیا آیہ، تی وارث بہ.» ۵ خوداوند ابرام بیردہ بیرون بوگفته: «تی سر بوجور گیر آسمان فندر، ستارہ یان
 بیشمار، بیدین تانی اوشان بیشماری!» بازین بفرمأستہ: «تی نسل ہوطوبی فراوان بہ.»
 ۶ ابرام، خوداوند ایمان باوردہ و خوداوند ہہ ایمان ابرام رہ پارسایی بحیساب باوردہ ۷ و اون بوگفته:
 «من ہو خوداوندی ایسم کی تر اور کلدانیان جا بیرون باوردم تا آسرزمین تر ببخشم کی تی شین بہ.»
 ۸ ولی ابرام بوگفته: «آی خوداوند کی می سروری، جہ کوہ بدانم کی آسرزمین می شین بہ؟»
 ۹ پس خوداوند اون بوگفته: «ایتا سہ سالہ ماندہ*، ایتا سہ سالہ بوز، ایتا سہ سالہ قوچ، ایتا یاکریم و
 ایتا کبوتر مرہ باور.» ۱۰ ابرام ہمہی اوشان باوردہ، ہمہ تان دو نیمہ بوکودہ و ہر نیمہی، رو در روی
 خودش نیمہ بنہ ولی پرنده یان دو نیمہ نوکودہ. ۱۱ لاشخورانی کی اموییدی لاشہ یان سر بینشینید، ابرام
 اوشان فورادی*. ۱۲ خورشید کی غروب کودن دبو ابرام خواب سنگینی بیگیفته، بوخوفتہ و تاریکی
 عظیم و وحشتناکی اون دور کودہ.
 ۱۳ خوداوند ابرام بوگفته: «یقین بدان تی نسل سرزمینی دورون کی اوشان شین نی یہ غریب بیدی.
 اوہ چارصد سال بردہ بیدی و مظلومانہ زندگی کونیدی ۱۴ ولی من میلیتی کی تی زاکان اوشان رہ
 بردگی کونیدی موجازات کونم. بازین اوشان مال و منال فراوانی امرأ جہ اوہ بیرون آیدی. ۱۵ تونم
 سلامتی امرأ پیر بی و وختی کی بمردی تر شایستگی مرہ دفن کونیدی. ۱۶ چار پوشت بعد تو، تی
 زاکان واگردید آیدی آیہ، چونکی اموریان شرارت ہنوز بہ آخر فترسہ.»

* ۲۲:۱۴ او زمان اوشان فرهنگ دورون وختی کسی اطوبی خو دس دراز کودی بہ معنی قسم خوردن بو. * ۹:۱۵
 مادہ گوسالہ * ۱۱:۱۵ فورادن ینی کیش کردن یا راندن. ا کلمہ حیوانان ہدایت کودن و آسی بکار شہ.

۱۷ وختی کی خورشید غروب بوکوده و هوا تاریک بوسته، ایتا آتشدان کی دود کودی و ایتا مشعل سوزان آشکار بوسته کی جہ لاشه یان میان گوذر بوکوده. ۱۸ هو روز خوداوند ابرام امرأ عهد و پیمان دؤسته و بوگفته: «آ سرزمین تی زاکان بخشم، جہ مصر روخان تا پیلہ روخان کی فرات ببه. ۱۹ ینی آ قومان سرزمین: قینیان و قنزیان و قدمونیان ۲۰ و حیثیان و فرزبان و رفائیان ۲۱ و آموریان و کنعانیان و جرجاشیان و یبوسیان.»

هاجر و اسماعیل

۱۶ سارای، ابرام زن، زاکی اون ره بدونیا ناورده، ولی ایتا مصری کنیز داشتی کی اون نام هاجر بو. ۲ هن و آسی سارای ابرام بوگفته: «خوداوند کی مر زای فنده، پس بوشو می کنیز امرأ همخواب ببو. شاید اون مره ایتا زای بدونیا باوره» ابرام سارای گب گوش بوکوده. ۳ دهمی سالی کی ابرام کنعان دورون زندگی کودی، سارای خو کنیز هاجر در اختیار خو مرد بنه. ۴ ابرام هاجر امرأ همخواب ببوسته و اون شکم اوساده. وختی هاجر بفامسته کی حامله یه، خو خانم به اون چوم حقیر بوسته. ۵ پس سارای ابرام بوگفته: «تی تقصیره کی من اطو عذاب کشن درم. من می کنیز تر پیش کش بوکودم، هسا کی اون بفامسته حامله یه، مر بحیساب ناوره. خوداوند بین من و تو داوری بوکونه.»

۶ ابرام سارای بوگفته: «تی کنیز اختیار تی دس دره. هرچی صلاح دینی انجام بده.» پس سارای هاجر امرأ بدرفتاری بوکوده؛ هاجر اون دس جا فرار بوکوده. ۷ خوداوند فرشته هاجر ایتا چشمه نزدیکی، بیابان دورون مولاقات بوکوده؛ هو چشمه کی «شور» را میان نهه بو ۸ و بوگفته: «هاجر، سارای کنیز! جہ کویه آمون دری و کویه شوئون دری؟» هاجر جواب بده: «می خانم سارای دس جا فرار کودن درم.» ۹ پس خوداوند فرشته اون بوگفته: «واگرد تی خانم ورجا اون کنیزی بوکون.» ۱۰ هطویم بوگفته: «من تی نسل انقدر فراوان کونم کی کسی نتانه اوشان بشماره.»

۱۱ بازین خوداوند فرشته اون بوگفته: «هسا تو کی شکم داری و ایتا پسر بدونیا آوری؛

اون نام (ایسماعیل) * بنه

چونکی خوداوند تی درد و رنج جا و أخبر بوسته.

۱۲ اون، اینسانی وحشی به؛

اون دس ضد همه و همه کس دس ضد اون به،

و خو براران جا سیوا زندگی کونه.»

۱۳ هاجر، خوداوند اطوی نام بنه: «ال رئی» * چره کی بوگفته: «ینی رأس راسی آیه اونی کی مر دینه،

بیدم؟» ۱۴ هن و آسی او چاهی ی کی مابین قادش و بارد، قرار داره «بئرلحی رئی» دوخوانیدی.*

* ۱۱:۱۶ «ایسماعیل» زبان عبری میان ینی «خودا ایشناوه». * ۱۳:۱۶ «ال رئی» زبان عبری میان ینی خودایی کی مر

دینه. * ۱۴:۱۶ «بئرلحی رئی» ینی «چشمه ی اونی کی زنده یه و مر دینه».

۱۵ ہاجر ایتا پسر ابرامہ بدونیا بأوردہ و ابرام پسرئ کی ہاجر بدونیا بأوردہ بو، «ایسماعیل» نام بنہ. ۱۶ ابرام ہشتاد و شیش سال دأشتی کی ہاجر ایسماعیل بدونیا بأوردہ.

پیمان ختنہ

۱۷ وختی کی ابرام نود و نہ سال دأشتی، خوداوند اون آشکار بوستہ و بوگفتہ: «من خودای قادر مطلقم؛ می چومآن جلو رأ بوشو و پاک زندگی بوکون. ۲ می عہد و پیمان تی امرأ ڈؤدم و تی نسل خیلی خیلی زیاد کونم.» ۳ ابرام دمر بکفتہ زیمین سر و خودا اون بوگفتہ: ۴ «ہسأ می سأم! آن می پیمانہ کی تی امرأ ڈؤدم: تو میلٹآن زیادی پئر بی. ۵ پس نوأ تر دہ ابرام دوخوأنید؛ بلکی تی نام و ابراہیم بہ، چونکی تر میلٹآن زیادی پئر چاگودم. ۶ من تی نسل خیلی خیلی بارور کونم، تی جا قومآن بہ وجود آورم، و پادشایان تی نسل جا بہ وجود آیدی.

۷ «می پیمان بین خودم و تو و تی نسل بعد تو برقرار کونم کی نسل اندر نسل پیمان ہمیشگی بہ؛ کی ترہ و بعد تو تی نسل رہ خودا بیم. ۸ آسرزیمین کی اون دورون غریبی، ینی تومام سرزیمین کنعان، تر و بعد تو تی زاکآن، نسل بہ نسل کی ہمیشہ شیمی شین بہ و من اوشآن خودا بم.» ۹ خودا ابراہیم بوگفتہ: «ہسأ تی سأم! تو و اہ بہ می عہد وفادار بیبی، تو و تی زاکآن بعد تو، نسل اندر نسل، و اہ بہ می پیمان وفادار بمأنید. ۱۰ ہنہ می پیمان، من و شیمی میان کی اون و اہ بدأرید، تو و تی زاکآن بعد تو: ہر مردی یا پسرئ شیمی میان و اہ ختنہ بہ. ۱۱ شومان و اہ ختنہ بیید، و ہن، نیشأنہئ پیمانی بہ امی میان. ۱۲ ہمہ تا ہشت روزہ پسر شیمی میان و اہ ختنہ بہ، ہر پسر زاک کی شیمی نسلآن میان، چی غولامی کی تی خانہ دورون بدونیا آہ، چی غولام بیگانہ بی کی ہینی، حتی اوشانی کی تی نسل جا نییدی. ۱۳ چی خانہ زاد بہ، چی غولام زرخرید، و اہ ختنہ بہ تا می پیمان شیمی جان میانی ہمیشہ بمأنہ. ۱۴ ہر مردی یا پسرئ کی ختنہ نوبوستہ، و اہ قوم جا ریشہ کن بہ، چونکی می پیمان بشکنہ.»

۱۵ ہطویم خودا ابراہیم بوگفتہ: «ہسأ تی زن سارای! دہ اون سارای) دونخوآن؛ اون نام سارا) بہ. ۱۶ من اون برکت دہم و اون جا، تر ایتا پسر بخشم. سارای برکت دہمہ، کی اون جا قومانی بہ وجود آیدی و پادشایانی جہ اون نسل بدونیا آیدی.»

۱۷ ابراہیم زیمین سر دمر بکفتہ، خندہ بوکودہ و خو دیل میان بوگفتہ: «آیا بہ، صد سال مرداک رہ پسر بہ؟ سارا نود سالگی دورون زای بأورہ؟» ۱۸ ابراہیم خودای بوگفتہ: «کاش کی ایسماعیل، تی برکات امرأ زندگی بوکونہ.»

۱۹ ولی خودا بوگفتہ: «بدآن سارا تی زن، ترہ پسرئ بدونیا آورہ کی تو و اون ایسحاق* نام بنی. من می پیمان اون امرأ ڈؤدم، کی بعد اون پیمانی ابدی اون نسل امرأ بہ. ۲۰ ولی ایسماعیل و اسی، تی خوآستہئ بیشناوستم: بدان اون برکت دہم، بارور کونم و زاکآن فراوانی بخشم. اون جا دوازده تا

رہبر و ایتاً پیلہ میلٹ بہ وجود آورم۔* ۲۱ ولی ایسحاق امرأ می پیمان بر قرار کونم، کی سارا سال دیگر
ہہ وخت اون ترہ بدونیا آورہ۔»

۲۲ وختی کی خودا خو گبان ایبراہیم امرأ تومام کودہ، جہ ایبراہیم ورجا صعود بوکودہ۔ ۲۳ ہو
روز ایبراہیم خو پسر ایسماعیل و خو خانہ تومام مرداکان ختنہ بوکودہ، چی خانہ دورون بدونیا بمو
بید، چی غولام زرخرید بید، هوطو کی خودا فرمان بدہ بو۔ ۲۴ ایبراہیم نود و نو سال دأشتی کی ختنہ
ببوستہ ۲۵ و اون پسر ایسماعیل سیزدہ سالہ بو۔ ۲۶ ایبراہیم و اون پسر ایسماعیل، هر دو نفر هو روز
ختنہ ببوستیدی۔ ۲۷ ایبراہیم خانہ ہمہئ مرداکان و پسران، ینی هر کس کی اون خانہ دورون بدونیا
بمو بو و غولامان زرخرید، اون امرأ ختنہ ببوستید۔

سہ تا فرشتہ ایبراہیم امرأ مولاقات کونیدی

۱ دووارہ خوداوند ممری بلوطان نزدیکی ایبراہیم آشکار بوستہ، هو وخت کی ایبراہیم روز
گرما دورون خو خیمہ دز سر نیشته بو۔ ۲ وختی کی خو سر راست کودہ، بیدہ کی سہ تا
مردای اون چوم جلو بہ پا ایسہ ییدی۔ هطو کی اوشان بیدہ، خو خیمہ دز سر ویریشته بوڈوستہ بوشو
اوشان پیشواز و سجدہ بوکودہ ۳ و بوگفتہ: «ای سرور، خواہش کونم، مر لطف بوکون و جہ تی بندہ
ورجا نوا شوئون! ۴ وهل بگم ایچہ آب شیمی پا شستنرہ بأورید و داژ جیر ایستراحت بوکونید۔ ۵ شمرہ
ایتا لقمہ نان بأورم کی قوت بیگیرید، چونکی هن و آسی شیمی گوذر شیمی بندہ ورجا دکفتہ۔»
اوشان جواب بدہ ییدی: «اونچی بوگفتی انجام بدن۔»

۶ پس ایبراہیم زود بوشو خیمہ دورون سارا ورجا بوگفتہ: «زو باش! سہ پیمانہ خوروم آرد اوشان،
خمیر بیگیر چن تا نان بپز۔» ۷ خودشم بوڈوستہ بوشو گلہ طرف و ایتا جوان خوروم ماندهی اوسادہ،
ببرده خو نوکر فادہ کی اون زود چاکونہ۔ ۸ کرہ و شیر و او ماندهی کی چاکودہ بید بنہ اوشان جلو۔
خودشم اویہ اوشان ورجا داژ جیر بہ پا بسہ تا غذا بوخوردیدی۔
۹ اوشان اون واورسہ ییدی: «تی زن سارا کویہ ایسہ؟»
اون بوگفتہ: «اویہ خیمہ دورون ایسہ۔»

۱۰ ایتا جہ اوشان بوگفتہ: «بدان، سال دیگر ہہ موقع کی واگردم تی ورجا، تی زن سارا ایتا پسر
دارہ۔»

سارا خیمہ دز سر ایسہ بو و ایشناوستی، خیمہ یم اوشان پوشت سر بر پا بو۔ ۱۱ ایبراہیم و سارا پیر و
سالمند بید، سارا دہ عادت ماہانہ ناشتی۔ ۱۲ سارا خو دیل دورون خندہ بوکودہ و بوگفتہ: «ہسا کی پیر
بوستم، می آقیم پیر بوستہ تانم آ جور لیدت بیرم؟»
۱۳ بازین خوداوند ایبراہیم بوگفتہ: «چرہ سارا خندہ بوکودہ، بوگفتہ: ہسا کی پیر بوستم، رأس
رأسی، زایدار بم؟»

۱۴ خوداوند بوگفته: «کاری ایسه کی خودا ره سخت ببه؟ سال دیگر سرّ وخت واگردم ایم تی ورجاً و سارا ایتا پسر داره.» ۱۵ سارا اینکار بوکوده و بوگفته: «نه، من خنده نوکودم.» ولی خوداوند بوگفته: «چره، تو خنده بوکودی.»

ایبراهیم سدوم ره شفاعت کونه

۱۶ بازین او مرداگان ویریشتیدی، رو به سوی سدوم فندرستید و ایبراهیم اوشان بدرقه بوکوده.
 ۱۷ خوداوند بوگفته: «آیا می نقشه ایبراهیم جا قایم کونم؟ ۱۸ ایبراهیم جا، ایتا پيله قودرتمند میلّت به وجود آیه و اون جا جهانّ توامّ میلّتانم برکت گیریدی، ۱۹ چره کی من اون ایتخاب بوکودم کی اون خو خانواده و خو زاکان فرمان بده کی بعدّ خودش می دستوران اجرا بوکونید و راستی و عیدالت بجا باورید، تا منم هرچی ی کی ایبراهیم وعده بده بوم، بجا باورم.» ۲۰ خوداوند بوگفته: «سدوم و عموره گونا سر و صدا آنقدر بوجور بمو کی من بیشناوستم. ۲۱ پس شم بیجیر بیدینیم او چیزانی کی من بیشناوستم دورسته یا نه. وگره من فهمم.»
 ۲۲ دوتا او مرداگان را دکفتیدی بوشویدی سدوم، ولی ایبراهیم هوطو در حوضورّ خوداوند بئسه.
 ۲۳ ایبراهیم جُلوتر بوشو بوگفته: «آیا دوروستکاران شیران امرأ نابود کونی؟ ۲۴ اگه پنجا نفر دوروستکار شهرّ دورون بئسید، چی؟ رأس رأسی خوائی شهر نابود کونی؟ او پنجا نفر دوروستکار و آسی اون نجات ندی؟ ۲۵ حاشا بر تو کی اطویی بوکونی، اطو کی دوروستکاران، شیران امرأ بوکوشی ینی دوروستکاران و شیران امرأ یکسان رفتار بوکونی. حاشا بر تو، داوژ توامّ جهان کی عیدالت بجا ناوری!»
 ۲۶ خوداوند بوگفته: «اگه پنجا نفر درستکارم شهرّ سدوم میان بیافم، اوشان و آسی شهرّ نجات دهم.»
 ۲۷ ایبراهیم جواب بده، بوگفته: «با انکی هیچی نییم جز خاک و خاکستر، جسارت کونم، آی سرور، تی امرأ گب زنم. ۲۸ اگه دوروستکاران چهل و پنج نفر ببید چی؟ پنج نفر و آسی توامّ شهرّ نابود کونی؟»
 خوداوند بوگفته: «اگه چهل و پنج نفرم او به بیافم، شهرّ نابود نوکونم.»
 ۲۹ ایبراهیم دووارة خوداوند بوگفته: «اگه چهل نفر او به پیدا ببه، چی؟»
 خوداوند بوگفته: «چهل نفر و آسی یم ا کار نوکونم.»
 ۳۰ ایبراهیم بوگفته: «آی سرور، خواهش کونم می گب زنن امرأ تر غیظ نیگیره. اگه او به سی نفر پیدا ببه، چی.»
 خوداوند بوگفته: «اگه سی نفرم او به بیافم، ا کار نوکونم.»
 ۳۱ ایبراهیم بوگفته: «هسا کی جسارت بوکودم تی امرأ گب زنم — اگه او به بیس نفر پیدا ببه، چی؟»
 خوداوند جواب بده: «بیس نفر و آسی یم، او شهرّ نابود نوکونم.»

۳۲ ایبراهیم بوگفته: «خوآهش کونم، آی سرور، تر غیظ نیگیره، وهل فقط آ ایوارم گب بزئم. اگه او یه ده نفر پیدا بیه، چی؟»

خوداوند جواب بده: «ده نفر و آسی یم او شهر نابود نوکونم.»

۳۳ وختی کی خوداوند خو گبان ایبراهیم امرأ تومام کوده، جه او یه بوشو. ایبراهیمم واگردسته بوشو بخانه.

خودا سدوم و عمورهی ویران کونه

۱۹

۱ غروب دم، او دوتا فرشته فارسه ییدی سدوم. لوط شهز دروازه کنار نیشته بو. وختی اوشان بیده، ویریشه بوشو اوشان پیشواز و سوجه بوکوده و ۲ بوگفته: «سروران، بفرمایید شیمی نوکر خانه، شیمی پای بوشورید و شب بسید. صب زود را دکفتید، بیشید.»

جواب بده ییدی: «نه، شب، شهز میدان میان سر کونیمی.»

۳ ولی لوط آنقدر پافشاری بوکوده، کی اوشان قوبیل بوکودیدی و اون امرأ بوشو ییدی بخانه. اون اوشان ره شام خیلی مفصل باورده، نان فطیر* پخته و اوشان بوخوردیدی. ۴ ولی هنوز نوخوفته بید کی او شهز تومام مرداکان، جه دور و نزدیک، پیر و جوان، خانه دور حلقه بزه ییدی. ۵ لوط دوخوآدیدی و بوگفتیدی: «او مرداکانی کی ایمشب تی ورجا بموییدی، کویه ایسه ییدی؟ اوشان باور کی اوشان امرأ همبستر بییم.»

۶ لوط بوشو بیرون اوشان ورجا و در خو پوشت سر دؤسته، ۷ بوگفته: «براران، اشرارت انجام ندید. ۸ بیدینید، من دوتا دختر دارم کی هیچ مردی امرأ نیبید. وئلید اوشان شیمی ورجا باورم و هرچی خوآییدی اوشان امرأ بوکونید. ولی امرأ کان امرأ کار ندآرید، چره کی می خانه پناه باوردیدی.»

۹ اوشان جواب بده ییدی: «بوشو کنار. ایتا غریبه مانستن بمویی امی ورجا، هسا امره پيله تری کودن دری! تی امرأ جه اوشان بدتر کونیمی.» پس لوط حمله بوکودیدی و بوشو ییدی جلو کی خانه در بشکنید. ۱۰ ولی او فرشته یان خوشان دس دراز کودیدی، لوط بیگفتیدی ببردی خانه دورون و در دؤستیدی، ۱۱ بازین جه خانه دورون، پیران و جوانان چومان کور کودیدی کی ده نتانستیدی خانه در بیآفید.

۱۲ او فرشته یان لوط بوگفتیدی: «تو آیه کس کار دیگری یم داری؟ دامادان، پسران، دختران؟ اگه کس کار دیگری، اشهز دورون داری، اوشان آیه جا ببر بیرون ۱۳ چونکی امان خوآیم اشهز نابود کونیم، چره کی اوشان گونا سر و صدا خوداوند گوش فارسه و امر اوسه کوده کی اشهز نابود کونیم.»

۱۴ پس لوط بوشو بیرون، خو دختران نامزدان امرأ کی قرار بو اون دامادان بیید گب بزه، بوگفته: «خوداوند خوآیه اشهز نابود کونه، هرچی زودتر جه آیه بیشید بیرون.» ولی اوشان اون گبان به مسخره بیگفتیدی.

۱۵ صب دم، فرشته یان لوط بوگفتیدی: «زو باش! تی زن و تی دوتا دختران کی آیه ایسه ییدی اوسان ببر بیرون کی نوکونه اشهز ویرانی میان هلاک بید.»

* ۳:۱۹ نان فطیر نانی بو کی خمیرمایه ناشتی.

۱۶ چونکی لوط دو دیلی کودی، او فرشته‌یان لوط و اون زن و اون دوتا دُختر دس بیگفتیدی و اوشان به سلامت شهر جا بیرون بیریدی، چونکی خوداوند اوشان رحم بوکوده بو. ۱۷ به بیرون شهر فترسه بید کی ایتا جه او فرشته‌یان بوگفته: «شیمی جان نجات و اسی فرار بوکونید! وانگردید کی شیمی پوشت سر بیدینید، دشت میانم هیچ جا نیسید! فرار بوکونید بیشید کویان جور کی هلاک نیبید!»

۱۸ لوط ایلتماس بوکوده بوگفته: «نه، آی سرور. ۱۹ تی بندهی رحمت بوکودی، می جان نجات دتن امرأ، مر موحبت بوکودی، ولی من کی نتانم فرار بوکونم بشم فارس کویان جور. نوکونه آ بلا زودتر می سرم بایه، کی بیمیرم. ۲۰ بیدین، او کوجه شهر نزدیکتره، وهل فرار بوکونم بشم اویه کی بتانم خودم نجات بدم. او کوجه شهر کی نزدیکه دینی؟ شمه اویه کی زنده بمانم.»

۲۱ فرشته بوگفته: «تی حرفان قوبیل کونم و شهری کی اون جا گب زن دری، نابود نوکونم. ۲۲ ولی زودتر فرار بوکون بوشو اویه، چونکی تا اویه فائرسی، نتانم کاری بوکونم.» هن و اسی او محل صوغر نام بنه بیدی.

۲۳ وختی خورشید بوجور امون دبو، لوط به صوغر فارسه. ۲۴ پس خوداوند آسمان جا گوگرد آتشین بر سدوم و عموره بارانه. ۲۵ و او شهران، دشت همه جائ و همه ساکنان شهران و زمین گیاهان، همه چی با هم نابود کوده. ۲۶ ولی لوط زن و اگردسته، خو پوشت سر فندرسته و ایتا نمکی سوتون بو بوسته.

۲۷ صُب زود ایبراهیم ویریشته و اگردسته هو جا سر کی خوداوند حوضور ایسه بو. ۲۸ اون سدوم و عموره طرف و او دشت تومام زمینان فندرسته و بیده کی دود او سرزمین جا، کوره دود مانستن بوجور شوئون دبو. ۲۹ اطوی وختی خودا او دشت شهران نابود کوده، ایبراهیم شفاعت به یاد باورده و وختی کی او شهرانی کی لوط اوشان دورون زندگی بوکوده بو، نابود کون دبو، لوط جه او نابودی میان بیرون باورده.

لوط و اون دختران

۳۰ لوط چونکی ترسه‌یی صوغر میان بیسه، خو دوتا دختران امرأ جه اویه کوچ بوکوده بوشو کویان دورون و اویه ایتا غاز دورون ساکن بو بوستیدی. ۳۱ ایتا روز پيله دختر کوجه دُختر بوگفته: «آمی پتر پیر بوسته، آمی دور و ورم کی مردی پیدا نیبه، تا همه جائ دنیا مانستن آمی امرأ عروسی بوکونه. ۳۲ بیآ آمی پتر شراب فادیم بوخوره، اون امرأ همبستر بییم کی آمی پتر نسل پا بر جا بدآریم.»

۳۳ پس هو شب خوشان پتر شراب بده بیدی و پيله دُختر بمو خو پتر امرأ بوخوفته و لوط اون خوفتن و ویریشتن جا و اخبیر نو بوسته.

۳۴ فردا روز ره پيله دانه دُختر، کوجه دانه بوگفته: «من دیشب می پتر امرأ بوخوفتم. بیآ ایشبم اون شراب بدیم و تو اون امرأ بوخوس تا ایتا نسل آمی پتر جا بدآریم.» ۳۵ او شب خوشان پتر شراب بده بیدی و کوجه دُختر بوشو اون امرأ بوخوفته و لوط اون خوفتن و ویریشتن جا و اخبیر نو بوسته.

۳۶ پس لوطٌ دو تاً دُختران خوشان پتر جا شکم اوسا دیدی. ۳۷ پیلہ دانہ ایتا پسر بزه، اون ایسم بنہ «موآب»؛ اون تا ایمرور موآیان پترہ. ۳۸ کوجہ دانہ دُخترم ایتا پسر بزه و اون ایسم بنہ «بن عمی»؛ اون تا ایمرور عمونیان پترہ.

ایبراهیم و ابی ملک

۲۰ ۱ پس ایبراهیم جہ او یہ بہ طرف جنوب، نِگب زیمینان کوچ بوکودہ، و قادش و شور میان ساکن بو بوستہ. مدتی جراز دورون زندگی بوکودہ ۲ و او یہ دربارہی خو زن سارا بوگفتہ کی «اون می خاخورہ». هنّ و اسی ابی ملک، جراز پادشا اوسہ کودہ کی سارای ببرد.

۳ ولی خودا ایتا شب خواب میان ابی ملک ظاہیر بوستہ و اون بوگفتہ: «ہسا تو آ زناک و اسی کی ببردی میری، چونکی اون مرد دارہ.»

۴ ابی ملک ہنوز اون امرأ نزدیک نوکودہ بو. پس بوگفتہ: «خودایا، ایتا قوم بی گونای ہلاک کونی؟»
 ۵ مگہ ایبراهیم مر نوگفتہ کی: «اون می خاخورہ؟» و سارا خودشم نوگفتہ کی: «اون می برارہ؟» من دس و دیل پاک امرأ آ کار بوکودم.»

۶ او وخت خودا خواب میان اون بوگفتہ: «منم دانم کی دیل پاک امرأ آ کار بوکودی و منم تی جو لوی بیگیتم کی می ضد گوناہ نوکونی و هنّ و اسی و نأشتم کی اون دس بزنی. ۷ پس ہسا امرأ زَن و اگردان چونکی اون نبی یہ و ترہ دوعا کونہ و تو زندہ مانی. اما بدان اگہ اون زناک و اگردانی، تو و توماً تی آدمان حتماً میریدی.»

۸ صُب دم ابی ملک ویریشتہ، توماً خو نوکران دوخوادہ، ہمہ چی ی اوشان بوگفتہ و اوشان خیلی بترسہ ییدی. ۹ بازین ابی ملک ایبراهیم دوخوادہ اون بوگفتہ: «امی امرأ چی بوکودی؟ در حق تو چی گوناہی بوکودہ بوم کی می سر و می مملکت سر بلا باوردی؟ کاری ی بوکودی کی نوآستی بوکودہ بی»
 ۱۰ ابی ملک ایبراهیم و اورسہ: «چی و اسی آ کار بوکودی؟»

۱۱ ایبراهیم جواب بدہ: «می امرأ بوگفتم: (ایہ ہیکس خودا جا نترسہ و مر می زن و اسی کوشیدی.)»
 ۱۲ رأس راسی یم اون می خاخورہ، می پتر دُخترہ ولی می ماژ جا نی یہ و می زن بو بوستہ. ۱۳ وختی کی خودا مر می پتر خانہ جا آوارہ کودہ، می زن بوگفتم: «ایتا خوبی مرہ و ابوکونی و اون آنہ کی ہر جا بیشیم بیگی کی آن می برارہ.»

۱۴ پس ابی ملک گاب و گوسفند و نوکر و کولفت اوسادہ ببخشہ ایبراهیم و اون زن سارای و اگردانہ اون ورجا. ۱۵ و ابی ملک بوگفتہ: «ہسا می سرزیمین تی جُلو نہہ؛ ہر جا کی دوس بدآستی ساکن بو بو.» ۱۶ و سارای بوگفتہ: «تی برار ہیزارتا سکہ نقرہ فادم، آن توماً اوشانی ورجا کی تی امرأ ایسہ ییدی، ایتا نیشانہ یہ تی بی گوناہی و اسی. تو مردوم جُلو جہ گوناہ مبرایی.»

۱۷ او وخت ایبراهیم خودا حضور دوعا بوکودہ، و خودا ابی ملک و اون زن و کولفتان شفا بدہ تا بتانید زای باورید. ۱۸ چونکی خوداوند ایبراهیم زن سارا و اسی، ابی ملک خانہ زناکان رحم دُوستہ بو.
 ۱ خوداوند ہوطو کی بوگفتہ بو، سارای رحمت بوکودہ و ہرچی سارای وعدہ بدہ بو بجا باورده. ۲ سارا، ہو وختی کی خودا ایبراهیم وعدہ بدہ بو حاملہ بوستہ و ایبراهیم پیری

موقع ایتا پسر اون ره بدونیا بأورده. ۳ ایراهیم خو پسر کی سارا بدونیا بأورده بو، «ایسحاق» * نام بنه ۴ و ایراهیم هوطو کی خودا فرمان بده بو، خو پسر وختی هشت روزه بوبوسته، ختنه بوکوده. ۵ ایراهیم صد سال دأشتی کی اون پسر ایسحاق بدونیا بمو.

۶ سارا بوگفته: «خودا مره خنده و شادی بأورده، هر کی بیشناوه می امرأ خنده و شادی کونه.»

۷ بازین بوگفته: «کی تأنستی ایراهیم بگه: (سارا ایتا پسر شیر دهه؟) ولی من اون ره کی پیر بوسته بو، ایتا پسر بدونیا بأوردم.»

هاجر و ایسماعیل بیرون کودن

۸ او زای پیله بوسته و شیر خوردن ترک کوده. روزی کی ایسحاق شیر خوردن ترک کوده، ایراهیم ایتا پیله جشن بر پا بوکوده. ۹ ولی سارا بیده پسر کی هاجر مصری ایراهیم ره بدونیا بأورده بو، ایسحاق خنده امرأ مسخره کونه. ۱۰ پس ایراهیم بوگفته: «ا کنیز اون پسر امرأ بیرون کون کی می پسر ایسحاق امرأ تی وارث نه!»

۱۱ ایراهیم آگبان جا خیلی ناراحت بوسته، چونکی اون ایراهیم پسر بو. ۱۲ ولی خودا ایراهیم بوگفته: «تی پسر و کنیز و آسی پریشان نوأ بوستن. هرچی سارا تر بوگفته گوش بوکون، چونکی ایسحاق و وارث تی نسل بیه. ۱۳ و جه او کنیز پسر میلتی به وجود آورم، چونکی اونم تی پسر.»

۱۴ صُب زود، ایراهیم ایچه خوراکی و ایتا مشک آب هاجر فاده. اوشان هاجر بوکول ده و هاجر اون پسر امرأ اوسه کوده. هاجر بوشو و بیابان بترشبع میان سرگردان گردستی. ۱۵ وختی مشک آب تومام بوسته، هاجر خو پسر گوماژ جیر بنه ۱۶ و بوشو صد متر جلوتر و هویه بینشته چونکی خود دیل میان بوگفته: «نخوایم می پسر مردن بیدینم.» هوطو کی نیشته بو گریه زاری کودی.

۱۷ ولی خودا او پسر گریه زاری بیشناوسته و خودا فرشته جه آسمان هاجر دوخواده و بوگفته: «هاجر، چیسه؟ نوأ ترستن! خودا جه اویه کی او زای ایسه، اون گریه زاری کودن بیشناوسته. ۱۸ ویریز بوشو تی پسر ورجا، چونکی اون جا ایتا پیله میلت به وجود آورم.»

۱۹ پس خودا هاجر چومان واکوده و اون، ایتا چشمه ای آب بیده، بوشو مشک دورون آب دوکوده بأورده خو پسر فاده کی بوخوره. ۲۰ خودا او پسر امرأ بو. اون پیله بوسته، بیابان میان زندگی کودی و ایتا ماهر تیرانداز بوبوسته. ۲۱ اون بیابان فاران میان زندگی کودی کی اون مار ایتا دختر مصری اون ره خواستگاری بوکوده.

بترشبع پیمان

۲۲ او وخت ابی ملک و فیکول، کی اون سپاه فرمانده بو، ایراهیم بوگفتیدی: «هر کاری کی تو کونی، خودا تی امرأیه. ۲۳ هسا آیه خودای مره قسم بوخور کی مر و می زاکان و می نوهیان خیانت نوکونی؛ بلکی هوطو کی من تر موحبت بوکودم، تو هم می امرأ و هم آ سرزمینی کی اون دورون غریب ایسی، هوطو رفتار بوکون.»

* ۳:۲۱ ایسحاق ینی «اون خنده کونه». * ۱۶:۲۱ عبری: به مسافت تیری کی کمان جا پرتاب بیه.

- ۲۴ ایبراهیم بوگفته: «قسم خوروم.» ۲۵ او وخت ایبراهیم دربارہی چاہ آبی کی ابی ملک خادمان اون جا فیگفته بید، ابی ملک سرزنش بوکودہ.
- ۲۶ ابی ملکم بوگفته: «من نانم کی آکار بوکودہ. تو مر ہیچی نوگفتی و تا ایمرزم آن نیشناوستہ بوم.»
- ۲۷ ایبراهیم چن تا گوسفند و گاب اوسادہ و ابی ملک فادہ و اوشان دوتا ہمدیگر امرأ پیمان دؤستیدی. ۲۸ ایبراهیم ہفت تا بڑہی مادہی گلہ جا سیوا بوکودہ ۲۹ و ابی ملک ایبراهیم بوگفته: «آ ہفت تا بڑہی مادہی کی سیوا بوکودی، چی ایسہ؟»
- ۳۰ اونم جواب بدہ: «آ ہفت تا بڑہی مادہی می جا قوبیل بوکون، تا شہادتی بیہ آن رہ کی من آ چای بکندم.» ۳۱ پس او مکان ایسم «بئرشبع» بنہ، چونکی اویہ او دوتا مردای ہمدیگر رہ قسم بوخوردیدی.
- ۳۲ بازین کی بئرشبع ورجا پیمان دؤستیدی، ابی ملک خو سپاہ فرماندہ، «فیکول» امرأ، واگردستیدی فلسطینیان سرزمین. ۳۳ ایبراهیم بئرشبع ورجا گز درختی بکاشتہ و اویہ خوداوند ایسم، «خودای سرمدی» دوخوآدہ ۳۴ و ایبراهیم مدت زماٹ زیادی فلسطینیان سرزمین دورون ساکن بوبوستہ.

خودا ایبراهیم آزمایش کونہ

- ۱ بعد آ ایفاقان، خودا ایبراهیم آزمایش بوکودہ، دوخوآدہ و بوگفته: «ایبراهیم!» اون جواب بدہ: «بلہ خوداوند.»
- ۲ و خودا بوگفته: «تی پسر ایسحاق، تی ایتا پسر کی اون خیلی دوس داری، اوسان، بوشو بہ سرزمین موریہ، اویہ اون ایتا سوجائنتی قوربانی مانستن، ایتا جہ کویان جور کی تر نیشان دہم، قوربانی بوکون.»
- ۳ صب زود، ایبراهیم ویریشتہ خو اولاغ پالان دؤستہ، دو نفر جہ خو نوکران و خو پسر ایسحاق اوسادہ، ہیمہیم قوربانی سوجائنتی و اسی بار بوکودہ و رأ دکفتہ بوشو بہ طرف جایی کی خودا بوگفتہ بو.
- ۴ سوومی روز ایبراهیم خو سر راست کودہ و او جائ جہ دور بیدہ. ۵ خو نوکران بوگفتہ: «ہیہ، اولاغ ورجا بئسید کی من و می پسر بیشیم اویہ خودای پرستش بوکونیم و واگردیم باہیم شیمی ورجا.»
- ۶ ایبراهیم ہیمہی کی قوربانی سوجائنتی و اسی اوسادہ بو خو پسر ایسحاق بوکول دہ، و خودشم آتش و چاقو بہ دس گیفته، دونفری رأ دکفتیدی. ۷ ایسحاق خو پتر ایبراهیم دوخوآدہ، واورسہ: «پتر؟» ایبراهیم جواب بدہ: «چیسہ، پسر جان؟»
- ایسحاق بوگفتہ: «ہیمہ و آتش داریمی، ولی بڑہی قوربانی کو؟»
- ۸ ایبراهیم جواب بدہ: «پسر جان، خودا خودش بڑہی قوربانی فرام کونہ.» و دو نفری شوئون دیبید.
- ۹ وختی فارسہ بیدی ہو جایی کی خودا ایبراهیم بوگفتہ بو، اون اویہ ایتا مذبح بر پا بوکودہ ہیمہ اون سر بنہ و خو پسر ایسحاق دؤستہ بنہ قوربانگاہ ہیمہیان سر. ۱۰ پس چاقوی بہ دس گیفته کی خو پسر سر ووینہ، ۱۱ ولی خوداوند فرشتہ آسمان جا اون دوخوآدہ: «ایبراهیم! ایبراهیم!»
- اون جواب بدہ: «بلہ خوداوند.»

۱۲ فرشتہ ہوگفتہ: «تی پسر دس نوآ زئن. اون امرأ کاری نوکون. هسا دانم کی خوداترس ایسی، چونکی تی پسر، تی ایثا پسر می جا دریغ ندأشتی.»

۱۳ ایبراهیم خو سر راست کوده ایثا قوچ بیده کی اون شاخان گوماز دورون گیر بوکوده بو. بوشو قوچ بیگفته باورده، سوجانئن قوربانئی بجا باورده، به جائی خو پسر. ۱۴ پس ایبراهیم او محل نام «خوداوند فراهم کونه» نام بنه، کی تا ایمروزم گیدی: «خوداوند کوه سر فراهم به.»

۱۵ خوداوند فرشته دوواره آسمان جا ایبراهیم دوخواده و ہوگفته: ۱۶ «خوداوند بفرمأسته: به خودم قسم خوروم، هسا کی آکار بوکودی، تی ایدانه پسر، به فرمان من باوردی قوربانئی بوکونی، ۱۷ هن و اسی تر به فراوانی برکت دهم، تی زاکان آسمان ستارهیان و دریا کنار فورشن مانستن فراوان کونم. تی زاکان، خوشان دوشمنان شهران مالک بیدی. ۱۸ تی زاکان جا، توما مردوم زیمین برکت بریدی، چونکی تو می فرمان بجا باوردی.» ۱۹ پس ایبراهیم واگردسته خو نوکران ورجا و همه تان همدیگر امرأ؟ بوشو بیدی بترشبع طرف و ایبراهیم بترشبع میان ساکن بو بوسته.

۲۰ مدتی بوگذشته، ایبراهیم خبر بده بیدی: «ملکه، تی برار زن، چن تا پسر تی برار ناحور ره بدونیا باورده. ۲۱ اولی زای عوص، اون براران بوز و قومئیل، آرام پتر ۲۲ و کاسید و حزو و فلداس و یدلاف و بتوئیل.» ۲۳ بتوئیل ربکا پتر بو، ملکه آهشتا پسر، ایبراهیم برار، ناحور ره بدونیا باورده. ۲۴ ناحور کنیز کی رومه نام داشتی، پسرانی ناحور ره بدونیا باورده، کی اوشان نام طایح و جاحم و تاحش و معکه بو.

سارا مردن

۲۳ ۱ سارا صد و بیست و هفت سال زندگی بوکوده. آن بو سارا عمر سالان ۲ و «قریه اربع» کی حبرون بیه، سرزیمین کنعان دورون بمرده و ایبراهیم بوشو تا سارا ره گریه و عزاداری بوکونه. ۳ ایبراهیم جه خو مرده کنار ویریشته و حیثی مردومان بوگفته: ۴ «من شیمی میان غریبم و بموم آیه ساکن بو بوستم. ایثا قبر مر بوفروشید تا من بتانم می مورده ای اویه دفن کونم.» ۵ حیثی مردومان ایبراهیم جواب بده بیدی: ۶ «ای سرور، امی گب گوش بوکون. تو امی میان پیلهدانه رهبری. تی مورده ای امی بهترین مقبره یان دورون دفن کون. هیثا جه امان امی مقبره ای تی جا دریغ نوکونیم کی تی مورده ای اویه دفن کونی.» ۷ او وخت ایبراهیم ویریشته و حیثی مردومان جلو تعظیم بوکوده ۸ و اوشان بوگفته: «اگه وئیدی می مورده ای اویه دفن کونم، پس شیمی جا ایثا خواهش دارم تا عفرون، صوحار پسر ورجا مره سفارش بوکونید ۹ تا مکفیله غار کی اون شینه و اون زیمین دورون او آخر نهه، مر واگذار بوکونه. اون جا بخوایید او زیمین به اون توما قیمت مقبره ره شیمی ورجا مر بوفروشه.» ۱۰ عفرون حیثیان میان نیشته بو و توما حیثی مردومان جلو کی او شهر دروازه طرف بمو بید، ایبراهیم جواب بده: ۱۱ «نه سرور! می گب گوش بدن؛ من او زیمین و او غار کی اون دورون نهه تر بخشم. من مردوم جلو اون تر فادم تا تی مورده ای دفن کونی.» ۱۲ ایبراهیم ایوار ده او مردومان جلو تعظیم بوکوده ۱۳ و اوشان جلو عفرون بوگفته: «خواهش کونم می گب گوش بوکونی. من ازیمین پول تر فادم. آن می جا قوبیل بوکون کی می مورده ای اویه دفن کونم.» ۱۴ عفرون ایبراهیم جواب بده: ۱۵ «آقا جان، می گب گوش بوکون. آ

زمین پُل چارصد سکہ نقرہیہ، اما پُل تی قابلِ ناره؟ تی موردهی دَفنِ کون.» ۱۶ ایبراهیم عفرونؑ گب گوش بوکوده و مبلغیؑ کی حیثیانؑ جُلُو به زبان بأوردهبو، ینی چار صد سکہ نقرہیؑ بر حسبِ وزنؑ رایجِ بازارگانانؑ ورجاؑ، اونؑ ره وزن بوکوده.

۱۷-۱۸ پس عفرونؑ زمینؑ مالکیت، حیثیؑ مردومانؑ چومانؑ جُلُو شهرؑ دروازه سر ایبراهیمؑ واگذار بوبوسته، او زمیننی کی مکفیله دورون و ممری نزدیکی نَههبو، ینی او زمین و او غار با همهئؑ او دار و درختانی کی تومامؑ اونؑ زمینؑ محدوده دورون نَههبو. ۱۹ او وخت ایبراهیمؑ خو زن سارایؑ مکفیله غار دورون دَفنِ کوده کی ممری نزدیکی نَههبو کی هو حبرون بیه، سرزمینؑ کنعانؑ میان. ۲۰ اَطویی بوبوسته کی او زمینؑ مالکیت و غاری کی اونؑ دورون نَههبو، قبرؑ و اسی، حیثیانؑ جا ایبراهیمؑ واگذار بوبوسته.

ایسحاق و ربکا

۲۴ ۱ ایبراهیم پیر بوبستهبو و خوداوند همه چی دورون اونؑ برکت بدهبو. ۲ ایوار ایبراهیم خو خادمؑ کی اونؑ خانه پیلہ کس و ناظرؑ تومامؑ اونؑ مال و منال بو، بوگفته: «تی دسؑ می رانؑ جیر بنه* ۳ و یهوه، زمین و آسمانؑ خودایؑ مره قسم بوخور کی می پسرؑ ره کنعانؑ دُخترانؑ جا کی من اوشانؑ میان زندگی کودن درم، زن فنگیری، ۴ بلکی بوشو می زادگاه و می فک و فامیلانؑ دورون می پسر ایسحاقؑ ره زن فیگیر.» ۵ خادم ایبراهیمؑ بوگفته: «اگه او دُختر حاضر نبوسته می امرؑ بایه ا سرزمین، او موقع تی پسر ببرم او سرزمینی کی تو اوپه جا بمویی؟» ۶ ایبراهیمؑ خو خادمؑ بوگفته: «نوکونه ایوار می پسرؑ واگردانی او سرزمین! ۷ یهوه، آسمانؑ خودا، کی مرؑ می پترؑ خانه و می فک و فامیلانؑ سرزمینؑ جا بیرون بأورده، می امرؑ گب بزه و مره قسم بوخورده کی ا سرزمینؑ تی زاکانؑ بخشم، اونؑ خو فرشتهئؑ تی جُلُو اوسه کونه تا او سرزمینؑ جا می پسرؑ ره زن فیگیری. ۸ اما اگه او دُختر نخواستہ کی تی امرؑ بایه ا سرزمین، او وخت تو جہ قسمی کی مره بوخوردی آزاد بی، اما هیوخت می پسرؑ اوپه وانگردان.» ۹ بازین خادمؑ خو دسؑ ایبراهیمؑ رانؑ جیر بنه و اونؑ ره قسم بوخورده. ۱۰ او وخت خادمؑ دہتا شوتورؑ جہ خو آقا شوتورانؑ اوساده و هوطو کی خوروم پیش کشی یانؑ جورواجور خو اربابؑ مال و منالؑ جا خو امرؑ داشتی، را دکفته بوشو آرام نہرینؑ طرف، شهری کی ناحور اونؑ دورون زندگی کودی.

۱۱ غروب دم، هو وختی کی زناکانؑ آب اوسادنؑ و اسی بیرون آمویدی، او خادمؑ خو شوتورانؑ چاہ کنار کی بیرونؑ شهر نَههبو بینشانه ۱۲ و بوگفته: «ای یهوه، کی می آقا ایبراهیمؑ خودا ایسی، مرؑ سربولند کون و می سرور ایبراهیمؑ امرؑ مہربانی بوکون. ۱۳ ہساؑ من ا چاہ کنار ایسم و اشہرؑ مردومؑ دُخترانؑ آب اوسادنؑ و اسی بیرون آیدی. ۱۴ بیه کی اگه ایتا دُختر بگم: (خوآہش کونم تی کوزہیؑ بیجیر بأور کی آب بوخورم) و اون بگہ: (بوخور، تی شوتورانم آب دہم)، اون هو دُختری بیه کی تی خادمؑ ایسحاقؑ ره اینتخاب بوکودی. اَطویی فہم کی می آقا امرؑ مہربانی بوکودی.»

* ۲۰:۲۴ او فرہنگؑ میان وختی کسی خوآستی طرفؑ مقابلؑ قول بده، خو دسؑ اونؑ رانؑ جیر نَههبی.

- ۱۵ قبل آنکی اون گب تومام به، ربکا کوزه به دوش فارسه. اون بتوئیل دختر، بتوئیل ملگه پسر، ملگه ناحور زن و ناحور ایبراهیم برار بو. ۱۶ او جوان زناى ایتا عذب دختر خوش بر و رو بو کی هیتا مردای اون امرأ همبستر نوبسته بو. اون بوشو بیجیر چاه سر، خو کوزهی پور کوده و بمو بوجور.
- ۱۷ خادم بودو بودو بوشو اون ورجا و بوگفته: «خواهش کونم تی کوزه جا ایچه آب مر فادن.»
- ۱۸ اون بوگفته: «بوخور، آی سرور» و فوری خو کوزهی بیجیر بأورده، بدآشته و خادم آب بده. ۱۹ وختی اون آب بده، بوگفته: «تی شوتوران رهیم چاه جا آب اورم تا ستر بید.» ۲۰ پس هو لحظه خو کوزهی حیوانان آبخور میان خاله کوده و دوواره بودوسته چاه طرف کی آب اوسانه و تومام اون شوتوران ره آب بأورده. ۲۱ او مرد ساکیت بئسه و او دخترک فندرسته کی بفامه خوداوند اون خو سفر میان سربولند بوکوده یا نه.
- ۲۲ وختی کی شوتوران آب جا ستر بوستید، او مردای ایتا حلقهی طلا کی نیم مثقال وزن داشتی و دوتا دسبند طلا کی ده مثقال بید، بیرون بأورده ۲۳ و ااورسه: «مر بوگو کی دختر ایسی؟ آیا تی پتر خانه دورون امره جا ایسه کی شب اویه بئسم؟»
- ۲۴ بوگفته: «می پتر بتوئیل، ملگه و ناحور پسر.» ۲۵ هطویم بوگفته: «امان کاه و علوفه زیاد شیمی شوتوران ره داریم و هم ایتا جا شمره کی شب بئسید.»
- ۲۶ بازین او مردای سوجه کونان خوداوند پرستش بوکوده ۲۷ و بوگفته: «موتبارک بیه یهوه، می سرور ایبراهیم خودا، کی خو موحبت و وفاداری می سرور جا دریغ نوکوده. و دربارهی من، خوداوند مر هیدایت بوکوده کی بشم می سرور فامیلان خانه.» ۲۸ پس دختر بودوسته و خو مار و تومام اهل خانهی جه تومام ماجرا و اخیر کوده. ۲۹ ربکا ایتا برار داشتی کی اون نام لابان بو. اون بودو بودو بیرون بمو و بوشو چاه سر او مرداک ورجا. ۳۰ لابان هطوتا او حلقه و دسبندان خو خاخور دسان دورون بیده و خو خاخور ربکا گبان بیشناوسته کی او مردای چی اون بوگفته بو، بوشو او مرداک ورجا کی خو شوتوران امرأ چاه سر ایسه بو ۳۱ و بوگفته: «آی کسی کی خوداوند تر مبارک چاکوده، بیا. چره بیرون ایسهیی؟ من هم خانهی و هم ایتا جا تی شوتوران ره حاضر کوم.» ۳۲ پس او مردای بمو خانه دورون، لابان شوتوران بار اوساده و اوشان کاه و علوفه فاده و آب بأورده کی ایبراهیم خادم و اون رفقان خوشان پای بوشورید. ۳۳ بازین غدای بنه بید اون جلو ولی اون بوگفته: «قبل آنکی می گبان بزنم، هیچی نوخورم.» لابان بوگفته: «بوگو.»
- ۳۴ اون بوگفته: «من ایبراهیم خادمم. ۳۵ خوداوند می آقای خیلی برکت بده و اون ایتا پیله کس بوبسته؛ اون گله و رمه، نقره و طلا، غولامان و کنیزان، و شوتوران و اولاغان فاده. ۳۶ می آقا زن، سارا، وختی کی پیر بوسته بو اون ره ایتا پسر بزه و می آقا هر چی کی داره خو پسر بیخشه. ۳۷ می آقا مر قسم بده و بوگفته: (می پسر کنعانیان دختران جا زن نوا دئن، کی اوشان سرزمین دورون ساکن ایسم، ۳۸ بلکی می پتر خاندان و می طایفه ورجا بوشو و اوشان جا می پسر زن بده.)
- ۳۹ «بازین می آقای بوگفتم: (اگه او دختر می امرأ نایه چی بوکونم؟) ۴۰ اون بوگفته: (خوداوند کی همیشه اون حوضور زندگی بوکودم، خو فرشتهی تی مره اوسه کونه و تر تی سفر دورون سربولند کونه،

- کی می پسرِ جِه می طایفه و می پترِ خاندان زن بدی. ۴۱ ولی آگه بوشویی می طایفه ورجا و اوشان
نخوآید ایتا دُختر تر فادید، اقسَم جا آزاد بی. بله، فقط اَطویی می قسم جا آزاد بی.
- ۴۲ «ایمروز بموم او چاه سر و بوگفتم: (آی یهوه، کی می آقا ایبراهیم خودا ایسی، خوآهش کونم آ
سفرِ دورون مَر سربولند کونی. ۴۳ هسا آ چاه سر ایسم. آگه ایتا دُختر آب اوسادنْ و اسی بیرون بایه و
من اون بگم: «خوآهش کونم ایچه آب تی کوزه جا مَر فادن کی بوخورم،» ۴۴ و اون بگه: «بوخور و تی
شوتورانْ رهیم آب آورم،» اون هو دُختری ببه کی خوداوند می آقا پسرْ ره اینتخاب بوکوده.)
- ۴۵ «قبلْ آنکی آ گبان می دیلْ دورون تومام بید، ربکا کوزه به دوش بیرون بمو و بوشو چاه سر
آب اوساده و من اون بوگفتم: (خوآهش کونم مَر آب فادن،) ۴۶ هو لحظه خو کوزه جِه خو دوشْ
سر بیجیر باورده و بوگفته: (بوخور و تی شوتورانْ رهیم آب آورم.) پس من بوخوردم و اون شوتورانم
آب بده. ۴۷ اونْ واورسم: (تو کی دُختر ایسی؟) بوگفته: (می پتر بتوئیله، ملگه و ناحورْ پسر.) او وخت
حلقه ی اونْ دوماغ سر و دسبندانْ اونْ دس دورون دوکودم، ۴۸ بازین سوجه بوکودم و خوداوند پرستش
بوکودم. یهوه، می آقا ایبراهیم خودای موتبارک دوخوادم کی مَر به رای راست هیدایت بوکوده بو کی می
آقا برازْ دُختر اونْ پسرْ ره بیافم. ۴۹ هسا مَر بیگید آیا خوآیدی می آقای موحبت و وفا بوکونید؟ وگرنه مَر
بیگید کی بدانم کویه و ا بشم.»
- ۵۰ لابان و بتوئیل جواب بدهید: «تی امرأ خُب یا بد نتانیم بیگیم، چونکی آن خوداوند امر ایسه.
- ۵۱ انم ربکا. اونْ اوسان و بوشو تا تی آقا پسر زن ببه، هوطو کی خوداوند بفرمأسته.»
- ۵۲ وختی ایبراهیم خادم اوشانْ گبانْ بیشناوسته، خوداوند ره زمینْ سر سوجه بوکوده. ۵۳ بازین
جواهرانی جِه طلا و نقره و لیاسان بیرون باورده و ربکای پیش کش بوکوده و گیران قیمتْ هدیه یانْ اونْ
برار و اونْ مار فاده. ۵۴ او وخت خودش و مردا کانی کی اونْ امرأ بید غذا و نوشیدنی بوخوردید و شب
اویه بئسه یید. صُب دم کی ویریشتید، بوگفته: «مَر اوسه کونید می آقا ورجا.»
- ۵۵ ولی ربکا برار و اونْ مار بوگفتید: «بده ا دُختر ایتا ده روز امی ورجا بئسه و بازین اونْ اوسه
کونیم.» ۵۶ ولی خادم اوشانْ بوگفته: «مَر معطل نوکونید، چونکی خوداوند مَر می سفر میان سربولند
بوکوده. مَر اوسه کونید و اگردم می آقا ورجا.» ۵۷ بوگفتید: «بده خودش دوخوانیم بیدینیم چی گه.»
- ۵۸ پس ربکای دوخوآید و اونْ واورسه یید: «آیا امرأ کْ امرأ شی؟» بوگفته: «شم.»
- ۵۹ پس خوشانْ خخور، ربکا، اونْ دایه، ایبراهیم خادم و مردا کانی کی اونْ امرأ بید، اوسه کودید
۶۰ و ربکای برکت بده یید و اونْ بوگفتید:

«خخور جان، ببه کی هیزارانْ هیزار زاکْ مار بیبی

ببه کی تی نسلْ دوشمنانْ شهرانْ، اوشانْ دس دکفه.»

۶۱ بازین ربکا و اونْ ندیمه یان ویریشتید و خوشانْ شوتورانْ سوار بوستید و او مرداکْ دونبال

بوشوید. اَطویی او خادم ربکای اوساده و بوشو.

۶۲ ایسحاق بئرلحی رئی جا و اگردسته بو و نِگب دورون زندگی کودی. ۶۳ ایتا روز غروب دم،

ایسحاق دشت دورون عمیق فیکر بوکونه، خو سر راست کوده و ایتا کاراوانْ شوتور بیده کی نزدیک

بوستن درید. ۶۴ ربکایم خو سر راست کوده و هطو تا ایسحاق بیده، خو شوتورْ جا بیجیر بمو ۶۵ و

خادمَ بوگفته: «او مردای کیسه کی دشتِ دورون آمون دره آمی پیشواز؟» خادم جواب بده: «می اربابه.» پس ربکا خو دیم روبند جیر قایم کوده. ۶۶ بآزین خادم هر کاری کی بوکوده بو ایسحاق ره تعریف بوکوده ۶۷ و ایسحاق ربکای ببرده خو مار سارا خیمه دورون و اون امرأ عروسی بوکوده، اون عاشق بوسته و خو مار مرگ موصیبت جا تسلی بیافته.

ایبراهیم مردن

۲۵
۱ ایبراهیم ایتا زن دیگرم ببرده کی اون ایسم قطوره بو. ۲ اون ایبراهیم ره زمران و یقشان و مدان و مدیان و یشباق و شواخ بدونیا بأورده. ۳ شبا و ددان، یقشان زاکان بید. ددان نواده یان، اشوریان و لوطوشیان و لئومیان بید. ۴ عیفا و عیفر و حنوک و ابیداع و الداعه هم مدیان پسران بید. اشان همه قطوره زاکان و نواده یان بید. ۵ ایبراهیم توماّم خو مال و منال ایسحاق ببخشه. ۶ و الباقی خو پسران کی خو کنیزان جا داشتی، فقط هدیه فاده و اوشان هو وخت کی زنده بو جه خو زای ایسحاق جا سیوا بوکوده و اوسه کوده شرق طرف. ۷ ایبراهیم زندگی صد و هفتاد و پنج سال بو ۸ و وختی کی خیلی پیر بو، در کمال رضایت و خوشبختی بمرده و خو اجداد ورجا بوشو. ۹ اون پسران، ایسحاق و ایسماعیل، اون مکفیله غاز دورون دفن کودید کی عفرون، صوحار حیّی پسر زیمین میان و ممری نزدیکی نهه بو، ۱۰ هو زیمینی کی ایبراهیم حیّیان جا بیهه بو. اویه ایبراهیم، سارا ورجا دفن بوسته. ۱۱ بعد ایبراهیم مردن، خودا اون پسر ایسحاق برکت بده و اون بترلحی رئی نزدیکی بیسه و اویه زندگی بوکوده.

ایسماعیل زاکان

۱۲ آن ایبراهیم پسر، ایسماعیل نسل تاریخچه ایسه، کی هاجر سارا کنیز، کی مصر شین بو، ایبراهیم ره بدونیا بأورده بو ۱۳ و اشان ایسماعیل زاکان نام ایسیدی، اوشان تولد ترتیب امرأ:

نبایوت، ایسماعیل اولی زای،

قیدار،

آدبیل،

مبسام،

۱۴ مشماع،

دومه،

مسا،

۱۵ حدد،

تیما،

یطور،

نافیش،

و قدیمه.

۱۶ اشان ایسماعیل زاکان نام بید، کی او دوازده تا هر کودام ایتا قبیلہ رهبر بید و اوشان نام اوشان دیهات یا اردوگاه ره بنه بید. ۱۷ ایسماعیل بعد صد و سی و هفت سال زندگی کودن، خو آخری نفس بکشه، بمرده و خو اجداد ورجا بوشو. ۱۸ اون نسل، جه حویلہ تا شور، کی مصر مرز نزدیکی، آشور را سر نهه ساکن بوبوستید و خوشان همه تا خویشاوند امرأ جنگ داشتید.

یعقوب و عیسو

۱۹ آن ایبراهیم پسر، ایسحاق نسل تاریخچه ایسه. ایسحاق ایبراهیم پسر بو ۲۰ و چهل سال داشتی کی ربکا امرأ عروسی بوکوده. ربکا پتر بتوئل آرامی جه فدان آرام* بو و اون برار لابان آرامی. ۲۱ ایسحاق خو زن و آسی خوداوند حوضور دوعا بوکوده چونکی اون نازا بو. خوداوند اون دوعای جواب بده و اون زن ربکا شکم اوساده. ۲۲ اون دوقلو داشتی و اوشان اون رحم دورون کس کس امرأ زوربازی کودیدی و ربکا بوگفته: «آن چی ایتفافی ایسه کی مره دکفتن دره؟» پس بوشو خوداوند جا واورسه. ۲۳ خوداوند اون بوگفته:

«دوتا قبیلہ تی رحم دورون ایسه بید،

دوتا میل ت تی جا به وجود آیدی؛

ایتا جه اویتا قویتر به،

و پیلہ کوچیک ختمت کونه.»

۲۴ ربکا خو زایمان موقع دوقلو فارغ بوسته. ۲۵ اولی کی بدونیا بمو سورخ بررو بو و توما اون جان پوستین مانستن پشمالو بو؛ هن و آسی اون عیسو* نام بنه بید. ۲۶ بازین اون برار بدونیا بمو در حالی کی عیسو پابوز خو دس امرأ بیگفته بو. هن و آسی اون یعقوب* نام بنه بید. اوشان تولد موقع، ایسحاق شصت سال داشتی.

۲۷ وختی او دوتا زای پیلہ بوستید، عیسو ایتا اصل شکاربان و بیرونی بو، ولی یعقوب ایتا مرد آرام بو و دوس داشتی ویشتر چادر دورون بنسه. ۲۸ ایسحاق عیسوی ویشتر دوس داشتی چونکی اون شکار جا خوردی ولی ربکا یعقوب ویشتر دوس داشتی.

عیسو خو «ارشد پسر» بوستن حق فروشه

۲۹ ایتا روز یعقوب آش پختن دبو کی عیسو گوشنه و خسته بیابان جا واگردسته. ۳۰ و یعقوب بوگفته: «بده ایچه جه اسورخ آش بوخورم، چونکی جه ویشتایی مردن درم!» هن و آسی اون آدم* نام

* ۲۵:۲۰ فدان آرام ینی بین النهرین شمال غربی. * ۲۵:۲۵ زبان عبری دورون، دوتا کلمه «عیسو» و «پشمالو» جه نظر آوایی شبیه هم ایسیدی. * ۲۶:۲۵ «یعقوب» ینی «او کسی کی پابوز گیره». اطویم تانه معنی بده: «اون کلک زنه». * ۳۰:۲۵ «آدم» ینی «سورخ».

بنه‌یید. ۳۱ یعقوب واگردسته بوگفته: «فأدم ولی وأتی ارشد پسر بوستن حقّ مرّ بو فروشی.» ۳۲ عیسو بوگفته: «من مردن درم. ارشد پسر بوستن مره چی فایده دأره؟» ۳۳ ولی یعقوب بوگفته: «اؤل مره قسم بوخور.» پس اون ره قسم بوخوردده و خو ارشد پسر بوستن حقّ بو فروخته یعقوب. ۳۴ بأزین یعقوب نان و مورجه آش عیسوی فآده و اون بوخوردده و ویریشته بوشو و اطویی عیسو خو ارشد پسر بوستن حقّ پامال كوده.